

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 12C/125/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215745
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Šulajová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215745.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudkyňou JUDr. Renátou Šulajovou v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba o zaplatenie majetkovej škody vo výške 3 001,50 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 3 993,12 Eur sa zamietá.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Poukázal na skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný B. Y., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/125/2012, 17Er/1048/2008), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný E. T., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/131/2012, 13Er/1107/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžník povinný B. Y., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/135/2012, 14Er/16/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný O. V., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/137/2012, 10Er/1107/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX kde bol dlžník povinný L. K., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/140/2012, 21Er/353/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný F. D., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/144/2012, 5Er/931/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný X. S., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/147/2012, 17Er/731/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný A. Q., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/172/2012, 5Er/974/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný X. Č., narodený XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/188/2012, 9Er/1105/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný S. O. (spis OS Lučenec spisová značka 12C/191/2012, 21Er/313/2010), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný S. O., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 12C/194/2012,

9Er/18/2009), Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX kde bol dlžníkom povinný S. G., narodená XX.XX.XXXX (spis OS Lučenec spisová značka 8C/123/2012, 8Er/19/2009).

Súdny exekútor požiadal exekučný súd - Okresný súd Lučenec o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V exekučnom konaní vedenom podľa procesných pravidiel uvedených v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011 a od 01.06.2010 do 31.05.2011 je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi, a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, a to bez ohľadu na to, či exekučným titulom, pre ktorý sa exekúcia navrhovala vykonať bolo rozhodnutie všeobecného súdu, rozhodnutie rozhodcovského súdu, alebo exekučným titulom bola napríklad notárska zápisnica. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, a nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby.

Žalobca uviedol, že nedisponuje rovnopisom príslušného exekučného titulu ani rovnopisom príslušného návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý by obsahoval vyznačený dátum doručenia súdu.

V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,--Eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,--Eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,--Eur. Celkovo žalobca vynaložil vo veci správy a vymáhania svojej pohľadávky sumu 125,--Eur. Táto suma by nezaťažila žalobcu, ak by exekučný súd postupoval správne a pri rozhodovaní o udelení poverenia na vykonanie exekúcie by dodržal zákonom stanovenú dobu.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa jeho názoru dôsledkom jeho nesústredenej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k

reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava.

Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Primeranú náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie vecí a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovať porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovať porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradiť žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie.

Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 16.06.2014 oznámil, že Okresnému súdu Lučenec predložil originál Znaleckého posudku číslo 1/2014, ktorý dňa 17.01.2014 vypracoval Znalecký ústav Ekonomickej univerzity v Bratislave vo veci stanovenia majetkovej škody spoločnosti POHOTOVOSTĚ s.r.o., pričom táto majetková škoda je predmetom tohto súdneho konania. Uvedený znalecký posudok je založený na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou Spr 256/2014. Žalobca považuje predmetný znalecký posudok za dôležitý dôkaz o skutočnostiach tvrdených v jednotlivých žalobách. Uvedený dôkaz preukazuje minimálnu výšku spôsobenej škody. Keďže udalosť vyvolávajúca škodu, mechanizmus vzniku škody, zodpovedný subjekt, ako aj príčinná súvislosť sú spoľahlivo identifikované, ostávalo len ustáliť výšku škody. To sa nespochybniteľne stalo metódami a postupmi, ktoré vykonal znalecký ústav. Je nepochybné, že majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie dosahuje hodnotu minimálne 30,76 Eur a majetková škoda v každom konkrétnom individuálnom prípade neskorého rozhodovania o zmene súdneho exekútora dosahuje hodnotu minimálne 31,68 Eur. Okrem toho je nepochybné, že porušením práv spoločnosti vznikla aj nemajetková ujma, ktorú je možné s ohľadom na prax Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky objektívne stanoviť vo výške určenej žalobou.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

V prvom rade poukázal na zmatečnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietat, že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď... Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám.

Poukázal aj na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prietáhov v konaní v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovaného, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prietahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 03.05.2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantius iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prietahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Poukazuje ďalej na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na prietahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

- 1/nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,
- 2/vznik škody,
- 3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia po 15-dňovej lehote poukázal na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 "Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie." Ustanovenie §41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených".

Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy

bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z. z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15-dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone.

Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011.

Zároveň v tejto súvislosti zdôraznil tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15-dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa §41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí, 15-dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarca, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prietahy v konaní, žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Ak teda mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvú žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody v paušálnej sume 125,-Eur.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Žalobca vyčíslil uplatnenú škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, ktoré spočívajú v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, a to bez ohľadu na dĺžku trvania priesťahov. Taktiež uvádza, že škoda zaťažila žalobcu výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Ako podstatné zložky vyčíslenej sumy uvádza správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému, udržiavanie a správu informačného systému a administratívne spracovanie textov urgencií, publikačné výdaje, poštovné.

Na tomto mieste je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že žalobca v žalobe neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Má za to, že žalobca doposiaľ neunesol bremeno tvrdenia tým, že nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk a zároveň žalovaný zastáva názor, že žalobcom uvedenú paušalizáciu vecných nákladov nemožno považovať ani za zmenšenie majetku poškodeného, ani za ušlý majetkový prospech, a teda logicky nie je možné domáhať sa ich náhrady podľa zákona č. 514/2003 Z. z..

Žalobca by v tomto konaní na preukázanie vzniku majetkovej škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu. Žalobca ako spoločnosť, ktorá sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi, k svojej činnosti nepochybne potrebuje a využíva informačný systém, ktorý poskytuje prehľad poskytnutých úverov. Takýto systém musel využívať nielen počas domnelých priesťahov, ale aj pred týmto obdobím, ako aj po ňom, nielen na správu pohľadávok, ktoré boli predmetom exekúcií, ale aj takých, pri ktorých žiadne exekúcie neprebíhali, resp. prebiehali bez namietaných nedostatkov. Akákoľvek výška nákladov prevádzkovania na správu informačného systému vznikala/vznikla žalobcovi bez ohľadu na tvrdené priesťahy a jej uplatnenie považuje žalovaný za účelové. Žalobca uvádza ako ďalšiu položku majetkovej škody "udržiavanie" systému. Tomu ide taktiež o činnosť, ktorú musí žalobca vykonávať na každodennej báze, najmä pri poskytovaní úverov v takom rozsahu, ako ich poskytuje žalobca, aby sa naplnil účel fungovania spoločnosti daného druhu. Spoločnosť, ktorá sa špecializuje na poskytnutie a vymáhanie úverov musí mať informačný systém. Požadovať paušálne sumy za spomínané veľmi všeobecne uvedené činnosti, je nesprávne a znovu účelové.

Samotný zástupca žalobcu uvádza vo svojom stanovisku k žiadostiam o doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 02.07.2012, že "disponuje jednotnou a nedeliteľnou databázou návrhov v elektronickej forme (návrhy podával elektronicky v automatizovanom procese)" a že, "návrhy boli spracované v elektronickej forme a súdom boli odoslané v tejto forme rovnako tak elektronicky". Z tohto dôvodu žalovaný má znovu za to, že uplatňovanie nároku na majetkovú škodu je nepodložené a uplatňovať si 125,- Eur/175,-Eur paušálne za každého dlžníka je nielenže nadhodnotené, ale aj nepreukázané. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému a subjektívnemu vyčísleniu škody zo strany žalobcu (ako tomu je podľa názoru žalovaného aj v tomto prípade) a preskúmanie predmetného nároku je znemožnené.

Na základe všetkých uvedených skutočností je žalovaný toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca sa vo svojich žalobách domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch v pomernej výške k čiastke 660,-€ (čiastka, ktorú v niektorých náleзоch Ústavný súd SR priznal za priesťahy na rok) podľa toho, ako dlho trvalo domnelé omeškanie, pričom má ísť o spravodlivú satisfakciu za utrpенý zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré žalobca uplatňoval jednotlivito podaním všetkých návrhov na začatie občianskeho súdneho konania.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

V prvom rade, žalobca poukazuje na viacero náleзов Ústavného súdu SR, kde rozhodoval o poskytnutí finančného zadosťučinenia za zbytočné prietahy. Je potrebné povedať, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu zo strany súdu. Každé prípadové okolnosti sú osobitné a vychádzať z paušálnej sumy 660,--Eur alebo 663,88 Eur, ktorá musí byť priznaná za každý rok prietahov, je nesprávna úvaha. Navyše, pri rozhodovaní Ústavný súd SR vychádzal aj z významu sporu pre žalobcu, pričom v tomto prípade ide o veľkú spoločnosť poskytujúcu úvery fyzickým osobám. V druhom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu." V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20 % z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný poukázal na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia, ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých

úrovniah štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúc slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb.

Zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povesťou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalobu za právne neopodstatnenú.

Žalovaný sa k Znaleckému posudku číslo 1/2014 vypracovaného Znaleckým ústavom Ekonomickej univerzity v Bratislave na základe objednávky žalobcu písomne vyjadril, pričom uviedol, že uvedený znalecký posudok je nedôveryhodný, zavádzajúci a nespôsobilý preukázať vznik a existenciu majetkovej škody žalobcu, ktorej náhrady sa žalobca v predmetnom konaní domáha, a preto navrhuje súdu, aby naň neprihliadal. Znalecký posudok je vypracovaný len na základe objednávky žalobcu, a preto je nutné uvedomiť si predovšetkým účel, za akým sa k vypracovaniu posudku v súdnom konaní pristupuje. Súd by nemal na predložený znalecký posudok prihliadať, a to vzhľadom na to, že znalca neustanovil, resp. vypracovanie znaleckého posudku neinicioval sám. S prihliadnutím na mimosúdny spôsob zadania predmetnej zákazky bolo žalovanému priamo odňaté možnosť akýmkoľvek spôsobom participovať na postupe pri vypracovaní posudku, ktorý preto odpovedá výlučne na otázky kladené žalobcom bez prihliadnutia na možné argumenty. Náklady na poštovné a náklady na tlač, posudzovanie ktorých je tiež predmetom posudku, nespĺňajú zákonom predpokladané kritérium skutočností, na preukázanie ktorých by bolo nutné disponovať odbornými znalosťami. Predmetom posudku nebolo určiť, či v konkrétnom konaní došlo, resp. nedošlo k pochybeniu exekučného okresného súdu, nakoľko táto otázka je predmetom dokazovania v samotnom súdnom konaní. I napriek tomu znalecký ústav skonštatoval, že k nesprávnemu úradnému postupu súdu došlo, a to jednak bez bližšieho odôvodnenia. Najpodstatnejším a najzávažnejším nedostatkom predmetného posudku je, že tento by mal byť vyčíslením škody spôsobenej v tisíckach exekučných konaní, pričom v uvedenom kontexte je nutné vziať v úvahu, že úradný postup exekučného súdu, ktorý je žalobcom namietaný, nie je v jednotlivých konaniach identický. Z uvedeného dôvodu má za to, že k vypracovaniu znaleckého posudku za účelom zistenia

konkrétnej škody spôsobenej konkrétnym exekučným súdom v konkrétnom exekučnom konaní mal žalobca pristúpiť jednotlivo, t. j. pre každé exekučné konanie, v ktorom sa mal podľa jeho názoru exekučný súd dopustiť nesprávneho úradného postupu. Z uvedeného vyplýva, že znalecký posudok je len prepočtom nepreukázaných a žalobcom tvrdených sumárnych údajov a tvrdení na počet žalôb, čo je neprípustné a nespôsobilé jednoznačne určiť, ktorý konkrétny nesprávny úradný postup spôsobil ktorú konkrétnu škodu. Skutočnosť, že znalecký ústav operoval pri vypracovávaní posudku so štatistickými údajmi, vedie taktiež k záveru o jeho nedôveryhodnosti. Jednoznačne spochybňuje závery vyplývajúce z predmetného posudku, ako i jeho relevanciu a spôsobilosť akýmkoľvek spôsobom preukázať prípadnú majetkovú škodu vzniknutú v príčinnej súvislosti so žalobcom namietaným postupom súdu v exekučnom konaní.

Žalobca ani jeho právny zástupca sa pojednávania vytyčeného na 26.06.2014 nezúčastnili, právny zástupca žalobcu mal doručenie riadne a včas vykázané. Podaním doručeným súdu dňa 20.06.2014 emailom žiadal zrušiť nariadené pojednávanie a prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorú podal dňa 13.12.2012. Súd podotýka, že o rovnakej žiadosti na zrušenie pojednávania a návrhu žalobcu na prerušenie konania, ktoré je obsahovo totožné, a bolo súdu doručené dňa 03.06.2013 (č. l. 46 a nasl. spisu) súd už vo veci právoplatne rozhodol, a to uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 12C/125/2012-59 zo dňa 05.06.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.05.2014 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica číslo konania 16Co/695/2013-86.

Žalobcom tvrdený dôvod zrušenia pojednávania vzhľadom na návrh na prerušenie konania súdu súd preto nepovažoval za dôvod vážny a v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že skutkový stav medzi účastníkmi konania nebol sporný, žalobca o všetkých vykonaných dôkazoch vedel, nakoľko v žalobe ich označil, preto zo strany súdu nemohlo dôjsť k odňatiu možnosti konania pred súdom, keďže žalobca sa vo všetkých otázkach písomne vyjadril formou návrhu na začatie konania, kde skutkové okolnosti opísal v súlade so skutkovým stavom, ktorý bol aj zistený súdom. Predmetom pojednávania a konania súdu bolo len sporné posúdenie právnej otázky nároku na náhradu škody, ktorú si uplatnil žalobca.

Žalovaný sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' ospravedlnil, z dôvodu hospodárnosti nežiadal odročiť pojednávanie a navrhol, aby súd rozhodol s prihliadnutím na jeho vyjadrenie.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd vec prejednal a rozhodol bez prítomnosti účastníkov konania s poukazom na ustanovenie § 101 ods. 2 O. s. p.

Okresný súd Lučenec uznesením číslo konania 12C/125/2012-26 zo dňa 15.04.2013 spojil na spoločné konanie veci vedené pod spisovými značkami 12C/125/2012, 12C/131/2012, 12C/135/2012, 12C/137/2012, 12C/140/2012, 12C/144/2012, 12C/147/2012, 12C/172/2012, 12C/188/2012, 12C/191/2012, 12C/194/2014 a 8C/123/2012 s tým, že sa ďalej budú viesť pod spoločnou spisovou značkou 12C/125/2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.04.2013.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním návrhov na začatie konania v spojených veciach spisové značky 12C/125/2012, 12C/131/2012, 12C/135/2012, 12C/137/2012, 12C/140/2012, 12C/144/2012, 12C/147/2012, 12C/172/2012, 12C/188/2012, 12C/191/2012, 12C/194/2014 a 8C/123/2012, uznesenia Okresného súdu Lučenec číslo konania 12C/125/2012-26 zo dňa 15.04.2013, vyjadrenia žalovaného, podstatného obsahu pripojených spisov Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/1048/2008, 13Er/1107/2010, 14Er/16/2009, 10Er/1107/2010, 21Er/353/2010, 5Er/931/2010, 17Er/731/2009, 5Er/974/2010, 9Er/1105/2010, 21Er/313/2010, 9Er/18/2009 a 8Er/17/2009, Znaleckého posudku č. 1/2014, ktorý predložil žalobca, vyjadrenia žalovaného k znaleckému posudku a zistil nasledovný skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/1048/2008 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 02.12.2008. Okresný súd Lučenec vydal poverenie dňa 04.12.2008. Výzvou zo dňa 05.12.2011 bol právny zástupca oprávneného vyzvaný na predloženie Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi účastníkmi konania. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Er/1048/2008-19 zo dňa 06.03.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská

Bystrica dňa 24.07.2012. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 17Er/1048/2008-51 zo dňa 04.07.2013 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 26.07.2013. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/125/2012 (17Er/1048/2008) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 321,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 13Er/1107/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.11.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie dňa 01.12.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/1107/2010-18 zo dňa 15.04.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 10.10.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/1107/2010-39 zo dňa 16.01.2012 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie o trovách exekúcie bolo zrušené uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 13Er/1107/2010-49 zo dňa 19.09.2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.10.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/131/2012 (13Er/1107/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 14Er/16/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.01.2009. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 13.01.2009. Výzvou zo dňa 16.12.2011 súd vyzval právneho zástupcu oprávneného na predloženie Zmluvy o úvere. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 14Er/16/2009-18 zo dňa 24.02.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 30.07.2012. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 14Er/16/2009-74 zo dňa 28.11.2013 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 19.12.2013. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/135/2012 (14Er/16/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 10Er/1107/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.11.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 06.12.2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/137/2012 (10Er/1107/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 21Er/353/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.12.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 16.12.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 21Er/353/2010-12 zo dňa 28.12.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/140/2012 (21Er/353/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 5Er/931/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.09.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 06.10.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 5Er/931/2010-14 zo dňa 11.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.11.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 5Er/931/2010-30 zo dňa 13.01.2014 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.02.2014. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/144/2012 (5Er/931/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplattenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplattenia nemajetkovej ujmy vo výške 486,82 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/731/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 06.08.2009. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 20.08.2009. V konaní vedenom na Okresnom súde

Lučenec pod spisovou značkou 12C/147/2012 (17Er/731/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 5Er/974/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 04.10.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 11.10.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 5Er/974/2010-13 zo dňa 11.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.04.2011. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 5Er/974/2010-18 zo dňa 11.10.2011 súd rozhodol o trovách konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.09.2013. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/172/2012 (5Er/974/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 1 626,50 Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 325,30 Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/1105/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.11.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 06.12.2010. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/1105/2010-13 zo dňa 23.12.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 04.05.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/188/2012 (9Er/1105/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 21Er/313/2010 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 25.11.2010. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 01.12.2010. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/191/2012 (21Er/313/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 9Er/18/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.01.2009. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 13.01.2009. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 9Er/18/2009-17 zo dňa 02.01.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica dňa 25.05.2012. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/194/2012 (9Er/18/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec spisová značka 8Er/17/2009 súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 09.01.2009. Okresný súd Lučenec vydal poverenie pre súdneho exekútora dňa 13.01.2009. Uznesením Okresného súdu Lučenec číslo konania 8Er/17/2009-17 zo dňa 16.03.2012 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.08.2013 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Banská Bystrica. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 8C/123/2012 (8Er/17/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplataenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,--Eur.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písmeno a) bod 3 zákona 514/2003 Z. z. (v znení do 31.12.2012), vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak kodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinností orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003, účinný k 27.09.2012, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995, účinný od 30.11.2006 do 31.05.2010, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 41 ods. 2 písm. d/ zákona č. 233/1995, účinný od 01.06.2010, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného

titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995, účinný od 01.06.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní od doručenia alebo odstránenia väd návrhu súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O. s. p., mal súd preukázať, že žaloba žalobcu je nedôvodná.

Z pripojených spisov Okresného súdu Lučenec spisová značka 17Er/1048/2008, 13Er/1107/2010, 14Er/16/2009, 10Er/1107/2010, 21Er/353/2010, 5Er/931/2010, 17Er/731/2009, 5Er/974/2010, 9Er/1105/2010, 21Er/313/2010, 9Er/18/2009 a 8Er/17/2009 súd zistil, že Okresný súd v Lučenci v jednotlivých exekučných konaniach vydal poverenie pre súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote. Preto tvrdenia žalobcu v tomto smere sú nepravdivé. V niektorých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora doručené súdu po 01.06.2010 kedy ani neplatila 15-dňová lehota na rozhodnutie súdu. I napriek tejto skutočnosti, vo všetkých uvedených exekučných konaniach bolo rozhodnuté súdom a postupované v súlade s § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti.

S prihliadnutím na tieto skutočnosti súd dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže poverenie pre súdneho exekútora bolo vydané v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote, súd dôkaz predložený žalobcom, a to Znalecký posudok číslo 1/2014 považoval v tejto veci za právne irelevantný.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Keďže zo strany žalovaného bola vznesená aj námietka premlčania s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., súd sa aj zaoberal, či právo žalobcu nie je premlčané. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, teda tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Preskúmaním všetkých žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré sú predmetom tohto konania súd zistil, že všetky žiadosti súdneho exekútora okrem žiadosti v konaní spisová značka 17Er/1048/2008, 14Er/16/2009, 9Er/18/2009 a 8Er/17/2009 boli doručené súdu po 23.04.2009, teda právo žalobcu premlčané z tohto hľadiska nie je, len v konaniach vyššie uvedených.

Na základe všetkých vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Keďže súd spojil na spoločné konania veci vedené pod spisovými značkami 12C/125/2012, 12C/131/2012, 12C/135/2012, 12C/137/2012, 12C/140/2012, 12C/144/2012, 12C/147/2012, 12C/172/2012, 12C/188/2012, 12C/191/2012, 12C/194/2014 a 8C/123/2012 s tým, že tieto sa ďalej

viedli pod spisovou značkou 12C/125/2012, súd žalobu po sčítaní jednotlivých predmetov konaní o zaplatenie majetkovej škody vo výške 3001,50 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 3 993,12 Eur zamietol. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/125/2012 (17Er/1048/2008) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 321,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/131/2012 (13Er/1107/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/135/2012 (14Er/16/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/137/2012 (10Er/1107/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/140/2012 (21Er/353/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/144/2012 (5Er/931/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 486,82 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/147/2012 (17Er/731/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/172/2012 (5Er/974/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 1 626,50 Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 325,30 Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/188/2012 (9Er/1105/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/191/2012 (21Er/313/2010) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 12C/194/2012 (9Er/18/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 330,-- Eur, v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod spisovou značkou 8C/123/2012 (8Er/17/2009) sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody vo výške 125,-- Eur a zaplatenia nemajetkovej ujmy vo výške 275,--Eur.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O. s. p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak trovy konania v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia si nevyčísli a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia mu žiadne trovy konania nevyplývali, súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Ulica Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáhať.

Odvolaie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každý účastník dostal jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods.2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 221 ods. 1 súd rozhodnutie zruší, len ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
- h) súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
- i) sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
- j) bol odvolacím súdom schválený zmier.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.